

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်

ဒီဇင်ဘာလ

၃၁ ရက်

တရားမပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး

ဦးစိုးညွန့်ရှေ့တွင်

ဦးဇော်ဝမ်း

နှင့်

ဦးမြင့်အောင်ပါ- ၅ *

တရားမကြီးမှုစစ်ဆေးရာတွင် မမှန်မကန် သက်သေခံဖန်တီးပြု
လုပ်သူတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆
အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးသည့် အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးရန်
လျှောက်ထားမှု၊ တရားမရုံးရှေ့တွင်ဖြစ်ပွားသော အမှု
ဖြစ်၍ တရားမအထွေထွေမှု ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်
သော်လည်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆
ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ကျင့်ထုံးအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်
ရသည်ဖြစ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာကို

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၈၂

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၄ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်စွဲပါ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်အပေါ်
ပြင်ဆင်မှု

ကျင့်သုံးသော တရားရုံးဖြစ်ခြင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် သက်ဆိုင်မှုမရှိခြင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁ ၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ မေးခွန်းများမေးခွင့်မရှိခြင်း။

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်
ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မူလရုံးတရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၄/၂၀၁၃ သည် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁/၂၀၁၁ ကို စစ်ဆေးစဉ် တရားရုံးရှေ့တွင် ဦးမြင့်အောင်၏ ယခင်အမှုနှင့် ကွဲလွဲ၍ ထွက်ဆိုမှု၊ ဒေါ်အုန်းခင်၏ အိမ်ထောင်စုလူဦးရေစာရင်းကို မမှန်မကန်ဖန်တီးပြုလုပ်မှုတို့အရ လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) ၏ အပိုဒ် (ခ) သို့မဟုတ် အပိုဒ် (ဂ) ကို ရည်ညွှန်းကြောင်း မြင်သာသည်။ တရားမရုံးရှေ့တွင် ဖြစ်ပွားသော အမှုဖြစ်၍ ဦးဇော်ဝမ်း၏ လျှောက်ထားမှုအပေါ် တရားမအထွေထွေမှုဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ် သော်လည်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ကျင့်ထုံးအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အထွေထွေမှုကို စစ်ဆေးဆောင်ရွက်သည့် တရားရုံးသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးသော တရားရုံးဟုသာ ကောက်ယူရမည် ဖြစ်သည်။

တရားမမှုများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို တရားမစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကျင့်သုံးသော တရားရုံး တစ်ရုံးရှိ အမှုအရပ်ရပ်တွင် သက်ဆိုင်နိုင်သမျှ လိုက်နာရမည်ဟု တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်
ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

သို့အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်း စစ်ဆေးပေးပါရန် လျှောက်ထားမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ရသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့်ကို ကျင့်သုံးသော ကြောင့် တရားမစီရင်ပိုင်ခွင့်ကျင့်သုံးသော တရားရုံးဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိသည် မှာ မြင်သာသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၁၁ ၊နည်း ၁ သည် တရားမကြီးမှုနှင့်သာ သက်ဆိုင်ပြီး တရားမအထွေထွေမှုများနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိဟု အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်မျိုး မတွေ့ရ ဆိုကာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ (၁)အရ ပြုလုပ်သည့် စုံစမ်းမှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်း ၁ အရ မေးခွန်း များမေးခွင့်ရှိကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် ဆီလျော်မှုမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးစိုးသိန်း
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူ (၁ မှ ၄)အတွက်- ဦးမင်းလွင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူ(၅)အတွက် - ဦးတင်လှ
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်
ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁ တွင် ဦးဇော်ဝမ်းက ဦးမြင့်အောင် ပါ ၇ ဦးတို့အပေါ် အမွေပုံ ပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုသည်။ အဆိုပါ အမှုတွင် ဦးမြင့်အောင် သည် တောင်ငူခရိုင်တရားရုံး၏ တရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၁၈/၂၀၁၁ နှင့်ကွဲလွဲ၍ လိမ်လည်ထွက်ဆိုကြောင်း၊ ဦးမြင့်အောင်က ၎င်းကိုယ်တိုင် နှင့် ကျန်တရားပြိုင်များ၏ ကိုယ်စားထွက်ဆိုရာတွင် ဒေါ်အုန်းခင်၏ အိမ်ထောင်စုလူဦးရေစာရင်းကို မမှန်မကန်ဖန်တီးပြုလုပ်တင်ပြကြောင်း ဖော်ပြပြီး ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅ ဦးတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ ရုံးမှစုံစမ်းစစ်ဆေးသည့် အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားသောအမှုဖြစ်သည်။

ထိုအမှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူများက အကြောင်းပြကန့်ကွက်လွှာ တင်သွင်းရန်အတွက် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ မေးခွန်းများမေးမြန်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရာ လျှောက်ထားသူ၏ ရှေ့နေက ကန့်ကွက်သဖြင့် နှစ်ဖက်ရှေ့နေတို့ကို ကြားနာပြီးနောက် လျှောက်ထားခံရသူများသည် လျှောက်ထားသူအား တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ မေးခွန်းများမေးမြန်းခွင့်ရှိကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် တွင် လျှောက်ထားသူ ဦးဇော်ဝမ်းက ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅ ဦး တို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီးပြစ်မှုကြောင်း အရ အရေးယူပေးရန်လျှောက်ထားသည့် တရားမအထွေထွေမှုဖြစ်ကြောင်း၊

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်
ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

တရားမကြီးမှုသဘောသက်ရောက်သည့် တရားမအထွေထွေမှုမဟုတ်
သည်မှာ ထင်ရှားပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ မူလရုံးအမိန့်တွင် x x တရားမ
အထွေထွေမှုများသည် တရားမကြီးမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်
လုပ်ထုံးလုပ်နည်းအားလုံးအတိုင်း လိုက်နာရမည်ဟု တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိကြောင်း သက်ဆိုင်သမျှသော
ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုသာ လိုက်နာရမည်ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ပြီးမှ x x
သို့ရာတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၁ သည်
တရားမကြီးမှုနှင့်သာ သက်ဆိုင်ပြီး တရားမအထွေထွေမှုများနှင့်
သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိဟု အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်မျိုးမတွေ့ရ
ပေဟု သုံးသပ်ကာ အမိန့် ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ မေးခွန်းများ မေးမြန်း
ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ ဥပဒေကိုချဲ့၍ ယူဘိ
သကဲ့သို့ သက်ရောက်နေကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ တွင်
တရားမမှုများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် လုပ်ထုံး
လုပ်နည်းကို တရားမစီရင်ပိုင်ခွင့်ကျင့်သုံးသော တရားရုံးတစ်ရုံး၌ သက်ဆိုင်
နိုင်သမျှ မှုခင်းအရပ်ရပ်တွင် လိုက်နာရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊
တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်တွင် ကိုးကားသည့် ဦးထွန်း
ပါ ၂ နှင့် ဦးဘမင်းပါ ၂ အမှု^၁ သည် ယခုအမှုအကြောင်းခြင်းရာ
များနှင့် သက်ဆိုင်တူညီမှုမရှိကြောင်း၊ မူလတရားမကြီးမှုမှ ပေါ်ပေါက်
လာသော ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီး
ပြစ်မှုကြောင်းအရ အရေးယူပေးပါရန် လျှောက်ထားသည့် အထွေထွေမှု
သည် တရားမကြီးမှုသဘောသက်ရောက်သည့် တရားမအထွေထွေမှု

(၁) ၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၆၆ (၆၇)

မဟုတ်သဖြင့် မူလရုံးတော်ကချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှားယွင်းကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်

ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၁) မှ (၄) တို့၏ ရှေ့နေက ယခု အမှုတွင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားရာ၌ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် အနေဖြင့် အကြောင်းခြင်းရာများနှင့် သက်ဆိုင်ရာဥပဒေတို့ကို နည်းလမ်း တကျ ပြင်ဆင်သုံးသပ်ခြင်းမရှိဟု တင်ပြထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ စီရင်ပိုင်ခွင့် ဆိုင်ရာပြဿနာတစ်ရပ်ရပ်ပေါ်ပေါက်သည်ဟု တင်ပြထားခြင်းမရှိ၍ လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်ကို အတည်ပြု သင့်ကြောင်း၊ တရားလိုက လျှောက်ထားခံရသူများအပေါ် လျှောက်ထားမှု သည် အထွေထွေမှုဖြစ်သဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားမစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကိုကျင့်သုံးသော တရားရုံး ဟူသော စကားရပ်တွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း ဦးခင်မောင်လှိုင် နှင့် ဒေါ်ခင်မျိုးလှ အမှု^၂ လမ်းညွှန်ချက်အရ လျှောက်ထားခံရသူများသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ခ) နှင့် (ဂ) ပါ ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ် ကို ကျူးလွန်ခြင်း ရှိ မရှိ စုံစမ်းစစ်ဆေးရန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကုန်ကျစရိတ် သက်သာစေရန်လည်းကောင်း၊ ကြန့်ကြာမှုကို တားဆီးရန်လည်းကောင်း၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အမှုသည်ထံမှ ဝန်ခံချက်ကိုရယူ၍ တစ်ဖက်အမှုသည်ထံ စွပ်စွဲချက်ကို ချေဖျက်ရန်အလို့ငှာလည်းကောင်း မေးမြန်းခြင်းကို အားပေး သင့်ကြောင်း တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်မှ သက်ဆိုင်ရာဥပဒေကို နည်းလမ်းတကျ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းဖြစ်သောကြောင့်

---

(၂) ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၅

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်
ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

ပြင်ဆင်မှုတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် မသင့်ကြောင်း၊ ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၅) ၏ ရှေ့နေက တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ မေးခွန်းများမေးမြန်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်လွှာအား ခွင့်ပြုခဲ့သည့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့် ကို အတည်ပြု၍ ပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်ပေးပါရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှုမှာ ဦးဇော်ဝမ်းက ဦးမြင့်အောင်ပါ ၇ ဦးတို့အပေါ် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁/၂၀၁၁ တွင် အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးရန် စွဲဆိုသည်။ အမှုတွင် ဦးမြင့်အောင်သည် တောင်ငူခရိုင်တရားရုံး တရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၁၈/၂၀၁၁ တွင် ဦးဇော်ဝမ်းနှင့် ဖခင်ဦးမြကို မသိကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့ပြီး ယခုအမှုတွင်မှ သိပါသည်ဟု ကွဲလွဲထွက်ဆိုကြောင်း၊ ဦးမြင့်အောင်က ၎င်းကိုယ်တိုင်နှင့် အမှတ် (၂) (၃) (၄) တရားပြိုင်များ၏ ကိုယ်စားထွက်ဆိုရာတွင် ဒေါ်အုန်းခင်၏ အိမ်ထောင်စုလူဦးရေစာရင်း သက်သေခံအမှတ် (၁၀) ကို မမှန်မကန် ဖန်တီးပြုလုပ်တင်ပြကြောင်း ဖော်ပြပြီး ဦးမြင့်အောင် ပါ ၇ ဦး တို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ ရုံးမှ စုံစမ်းစစ်ဆေး သည့် အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားသဖြင့် ဤတရားမ အထွေထွေမှုအမှတ် ၄/၂၀၁၃ ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ (၁) တွင် တရားမရုံး သို့မဟုတ် အခွန်ရုံး သို့မဟုတ် ရာဇဝတ်ရုံး၌ စစ်ဆေးစီရင်ရာတွင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းတို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ဖြစ်စေ၊ ကျူးလွန်ခဲ့ဟန်လက္ခဏာရှိသော ပုဒ်မ ၁၉၅၊

ပုဒ်မခွဲ (၁) ၏ အပိုဒ် (ခ) သို့မဟုတ် အပိုဒ် (ဂ) တွင် ရည်ညွှန်းသည့် ပြစ်မှုတစ်စုံတစ်ရာနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အဆိုပါ တရားရုံးအနေဖြင့် မိမိထံ လျှောက်ထားသည်ဖြစ်စေ၊ မလျှောက်ထားသည်ဖြစ်စေ တရားမျှတမှု အတွက် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်သင့်သည်ဟု ယူဆလျှင် အကယ်၍ လိုအပ် သည်ထင်၍ ယင်းကဲ့သို့ ပဏာမစုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ပြီးနောက် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ရေးမှတ်နိုင်သည့်အပြင် ထိုပြစ်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိုင်တန်းချက်ရေးသားပြီး အဆိုပါ တရားရုံး၏ ရုံးထိုင် အရာရှိက လက်မှတ်ရေးထိုးကာ ထိုတိုင်တန်းချက်ကို စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ ရှိသော ပထမတန်းအာဏာရ ရာဇဝတ်တရားသူကြီးထံ တင်ပို့ရမည်ဟု လိုက်နာရန်ကျင့်ထုံးကို ဖော်ပြထားသည်။

၂၀၁၃
 ဦးဇော်ဝမ်း
 နှင့်
 ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

မူလရုံးတရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၄/၂၀၁၃ သည် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁/၂၀၁၁ ကို စစ်ဆေးစဉ် တရားရုံးရှေ့တွင် ဦးမြင့်အောင်၏ ယခင်အမှုနှင့် ကွဲလွဲ၍ထွက်ဆိုမှု၊ ဒေါ်အုန်းခင်၏ အိမ်ထောင်စုလူဦးရေစာရင်းကို မမှန်မကန် ဖန်တီးပြုလုပ်မှုတို့အရ လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) ၏ အပိုဒ် (ခ) သို့မဟုတ် အပိုဒ် (ဂ) ကို ရည်ညွှန်းကြောင်း မြင်သာ သည်။ တရားမရုံးရှေ့တွင် ဖြစ်ပွားသောအမှုဖြစ်၍ ဦးဇော်ဝမ်း၏ လျှောက်ထားမှုအပေါ် တရားမအထွေထွေမှု ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ် သော်လည်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ကျင့်ထုံး အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အထွေထွေမှုကို စစ်ဆေးဆောင်ရွက်သည့် တရားရုံးသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ ကို ကျင့်သုံးသောတရားရုံးဟုသာ ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်
ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

တရားမမှုများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို တရားမစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကျင့်သုံးသော တရားရုံး တစ်ရုံးရှိ အမှုအရပ်ရပ်တွင် သက်ဆိုင်နိုင်သမျှ လိုက်နာရမည်ဟု တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ တွင်ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်း စစ်ဆေးပေးပါရန် လျှောက်ထားမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးအတိုင်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့်ကို ကျင့်သုံးသောကြောင့် တရားမစီရင်ပိုင်ခွင့်ကျင့်သုံးသော တရားရုံးဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိ သည်မှာ မြင်သာသည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ဦးထွန်း ပါ ၂ နှင့် ဦးဘမင်း ပါ ၂ အမှုကို ကိုးကားပြီး တရားမအထွေထွေမှုများသည် တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ နှင့် သက်ဆိုင်ကြောင်း၊ ဤတရားမအထွေထွေမှု ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပါ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို သက်ဆိုင်နိုင်သမျှ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ထားသည်။

တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ (၁) အရ ပြုလုပ်သည့် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့်ကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်သည့် စုံစမ်းမှုဖြစ်သည် ဆိုခြင်းကိုသုံးသပ်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်း ၁ သည် တရားမကြီးမှုနှင့် သာ သက်ဆိုင်ပြီးတရားမအထွေထွေမှုများနှင့်

သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိဟု အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်မျိုး မတွေ့ရ ဆိုကာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ (၁) အရ ပြုလုပ်သည့် စုံစမ်းမှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်း ၁ အရ မေးခွန်းများ မေးခွင့်ရှိကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် ဆီလျော်မှုမရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၃
ဦးဇော်ဝမ်း
နှင့်
ဦးမြင့်အောင် ပါ ၅

သို့ဖြစ်ရာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်း စစ်ဆေးသည့် တရားမအထွေထွေမှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ မေးခွန်းများမေးမြန်းခွင့်ရှိကြောင်း ချမှတ်သည့် မူလရုံး အမိန့်သည် တရားဥပဒေအရ အပ်နှင်းထားခြင်းမရှိသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာကိုကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး သက်ဆိုင်သည့် ဥပဒေကို နည်းလမ်းတကျ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေသည့်အတွက် ဤရုံးကဝင်ရောက် စွက်ဖက်ပြင်ဆင်ရပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကိုခွင့်ပြုသည်။ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က လျှောက်ထားခံရသူများ၏ မေးခွန်းများမေးမြန်းခွင့် ပြုရန် လျှောက်ထားချက်အား ခွင့်ပြုသည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ မူလရုံးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ ပါ ကျင့်ထုံးအတိုင်း စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုကို ဆောင်ရွက်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။